

B-CYCLUS VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

- Eerste lezing: Ezechiël 2,2-5
- Tweede lezing: 2 Korintiërs 12,7-10
- Evangelielezing: Marcus 6,1-6
- Commentaar bij de lezingen: Alles is genade

EZECHIËL 2,2-5

Eerste lezing uit de profeet Ezechiël

In die dagen kwam de Geest over mij en sprak tot mij.

Hij deed mij recht overeind staan

en ik hoorde hoe Hij tot mij sprak.

Hij zei:

“Mensenzoon, Ik zend u tot de kinderen van Israël,

tot dat opstandige volk dat zich tegen Mij verzet;

zij en hun voorvaderen

hebben opstand tegen Mij gepleegd

tot op deze dag toe.

Het is een nukkig en weerbarstig volk.

Tot hen zend Ik u en u zult tot hen zeggen:

Zo spreekt God de HEER.

En of zij nu luisteren of niet

- het is een opstandig volk -

zij zullen weten dat er een profeet in hun midden is.”

2 KORINTIËRS 12,7-10

Tweede lezing uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,

Er is

- want anders zouden die buitengewone openbaringen

mij verwaand kunnen maken -
er is een doren in mijn vlees gestoken,
als een bode van satan die mij moet afranselen.
Tot driemaal toe heb ik de Heer aangeropen
dat hij van mij zou weggaan.
Maar Hij antwoordde mij:
“Je hebt genoeg aan mijn genade.
Kracht wordt juist in zwakheid volkomen.”
Dus zal ik het liefst van alles roemen op mijn zwakheden.
Dan zal de kracht van Christus in mij wonen.
Daarom lijd ik om Christus’ wil gaarne
zwakheid, smaad, nood, vervolging en benauwdheid.
Want als ik zwak ben,
dan ben ik sterk.

MARCUS 6,1-6

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd ging Jezus vandaar weg om zich naar zijn vaderstad te begeven
en zijn leerlingen gingen met Hem mee.

Toen het sabbat was begon Hij te onderrichten in de synagoge.

De talrijke toehoorders vroegen verbaasd:

“Waar heeft Hij dat vandaan?

En wat is dat voor een wijsheid die Hem geschonken is?

En wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten?

Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria

en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon?

En wonen zijn zusters niet hier bij ons?”

En zij namen er aanstoot aan.

Maar Jezus sprak tot hen: “Een profeet wordt overal geëerd
behalve in zijn eigen stad,

bij zijn verwanten en in zijn eigen kring.”

Hij kon geen enkel wonder doen,

behalve dat Hij een klein aantal zieken genas

die Hij de handen oplegde.

Hij stond verwonderd over hun ongeloof.

Jezus ging rond door de dorpen in de omtrek,

waar Hij onderricht gaf.

COMMENTAAR BIJ DE LEZINGEN

Jean Bastiaens

Alles is genade

Laten we beginnen met te kijken naar de lezing van Paulus. De goede man is sowieso al te vaak het kind van de rekening in onze zondagssamenkomsten. Hij komt weinig aan bod, terwijl het toch een bijzonder originele en inspirerende denker is. En bovendien kan hij ons van alles vertellen over zaken die wij tegenwoordig met de term ‘kerkgebouw’ aanduiden: hoe gemeenschappen begeleiden in processen van verandering? Het is verbazingwekkend hoe weinig er teruggegrepen wordt naar Paulus bij het nadenken over ons veranderend parochielandschap!

Paulus zal zich vaak moeten verantwoorden voor zijn geloofsgemeenschappen. Sommigen menen dat hij de titel van ‘apostel’ niet waard is, daar hij toch de eerste leerlingen van Jezus heeft vervolgd. Paulus zal dit laatste nooit ontkennen, maar hij zal zich beroepen op een uitzonderlijke roeping door GOD, die hem Jezus heeft geopenbaard. Paulus heeft Jezus ‘gezien’ – en dat ‘zien’ heeft van hem een ander mens gemaakt. Bovendien is Paulus rijk getalenteerd, hij is een echt genie. Hij spreekt verschillende talen, hij is een uitstekend Schriftgeleerde – geschoold door Gamaliël –, hij kan schrijven als de beste, is retorisch onderlegd, hij kent zowel de Joods-Palestijnse leefwereld als de Joods-Hellenistische en heidense leefwereld. Wanneer je zo getalenteerd bent en bovendien een visioen hebt mogen schouwen dat je hele leven heeft veranderd, dan bestaat het gevaar dat je jezelf op den duur hoger inschat dan realistisch en wenselijk is. Want Paulus heeft natuurlijk ook zo zijn karakter, hij kan zich laten gaan, is gevoelig, en soms ook trots en dus lichtgeraakt. In zijn confrontatie met de Jezusbeweging in Korinte, door hemzelf gesticht, heeft hij het nodige meegemaakt! Paulus was eerlijk genoeg om in geval van moeilijkheden en conflicten ook naar zichzelf te kijken. Maar als het moest, spaarde hij ook de ander niet.

Achteraf gezien heeft Paulus een bijna bovenmenselijk werk verricht, weliswaar in nauwe samenwerking met heel veel medewerkers. Paulus kende zijn waarde, en wist dat hij niet onder moest doen voor Petrus of voor Jakobus, de ‘broeder des Heren’. In de lezing van deze zondag horen we Paulus nadenken over zichzelf, over zijn roeping en zending, over de ‘kracht’ die hem door de Geest verleend is om zo veel tot stand te brengen. Paulus spreekt over een ‘doren’ die hem in het vlees is gestoken, en die ondanks herhaalde gebeden niet van hem wijkt. Gelukkig weten we niet wat Paulus daarmee precies bedoelt – daarvoor is het vermoedelijk een te persoonlijk gegeven. We hoeven het ook niet te weten. Waar het om gaat is dat Paulus zich realiseert dat deze ‘doren’ een blijvende beproeving is in zijn leven. Deze beproeving houdt hem met de twee voeten op de grond. Hij is ook maar een mens, en dus iemand die evenzeer faalt als elk ander mens. De doren in het vlees

houdt bij Paulus het besef wakker 'dat hij genoeg heeft aan Zijn genade' en dat 'kracht juist in zwakheid volkomen wordt' – twee prachtige zinnen waarmee ieder van ons zijn voordeel kan doen. Hoe moeilijk onze zwakheid dikwijls ook te accepteren is – hoe of waarin deze zwakheid zich ook uit –, het oriënteert ons sterker op Christus, die voor ons en omwille van ons geleden heeft en gestorven is. De beproeving wordt zo een anker waarmee we ons des te vaster aan Christus kunnen hechten – als dat geen paradox is! En zo kan Paulus eindigen met die ontzagwekkende woorden die je bijna niet durft uitspreken omdat het om zo'n tere waarheid gaat: 'Als ik zwak ben, dan ben ik sterk'!

De eerste lezing uit Ezechiël en de evangelielezing van deze zondag hangen samen. In het evangelie horen we een thema dat al eerder bespeeld werd: Jezus' verhouding tot zijn eigen verwanten. Hier worden de 'verwanten' uitgebreid tot heel de stad Nazaret. Jezus doet buitengewone dingen, zijn stadsgenoten erkennen dat, maar juist daarom nemen zij aanstoot aan Hem. Want ze denken dat Jezus zich boven hen verheft, terwijl Hij in hun ogen ook de gewone jongen van het huis van de timmerman blijft. Het is een vorm van afgunst, die zoals zo vaak een nivellerend effect heeft: laat niemand het wagen zijn kop boven het maaiveld uit te steken! Jezus weet wat er in hen omgaat. Bij heel wat andere mensen hebben zijn woorden 'geloof' gewekt: zij hebben wel ingezien dat Jezus spreekt en handelt uit de kracht van GOD. Maar zijn stadsgenoten blijven gevangen in de eigen vooroordelen. En zo kan Jezus daar ook geen wonderen verrichten. Want een wonder veronderstelt een onbevangen geest en kan alleen geschieden aan wie innerlijk de wapens van het verzet heeft neergelegd.